

„ATUNCI I-AM CUNOSCUȚ PE TOȚI”

...

Soarta mi-a hărăzit să cunosc personal o serie de epigrafiști de vază care au poposit sau încă viețuiesc pe planeta EPIGRAMA. De la fiecare dintre ei am amintiri hazlii și de cele mai multe ori, plăcute. Ordinea expunerii mele va fi alfabetică, deoarece mi-e greu, spre imposibil, să fac o ierarhie valorică.

...

Gheorghe CHIRILĂ

...

Un om blajin, cumsecade, dar în aceeași măsură un mucalit fără pereche. L-am cunoscut personal la data de 4 martie 1987 adică exact la 10 ani după cutremur. Eram la un festival de REBUS și EPIGRAMĂ în frumoasa stațiune IZVORUL MUREȘULUI. Criză cumplită de băutură, un coniac bun era pe atunci, rara avis. Pe la 12 noaptea a bătut la ușa camerei mele de hotel, Ghe. CHIRILĂ. „Nae, hai să căutăm pe undeva un coniac!” Mi-a zis cu zâmbetul pe buze. Evident că nu puteam să-l refuz câtă vreme și mie îmi plăcea umorul. Era o zăpadă până la genunchi și un ger de înghețau poantele în epigramă. Am umblat noaptea la lumina stelelor și am găsit o bombă deschisă, dar nu am mai găsit drumul la întoarcere spre hotel. Amețiți fiind, am umblat creanga până în zori. Dacă ne mâncau lupii atunci, eu nu vă mai oboseam acum cu amintiri.

...

EVA

Mărite Doamne, o dorință am:
Să-l pedepsești amarnic pe Adam,
Că prea e uricios și îngâmfat!
Și Dumnezeu i-l dete de bărbat:
(Gheorghe CHIRILĂ)

...

Alexandru CLENCIU

...

Un lord al caricaturii, portretului caricatural și al epigramei. L-am cunoscut la Brăila în data de 5 august 1988. Eram pentru prima dată la un mare festival, întâmplător și premiat. Clenciu m-a privit neîncrezător, dar ulterior am devenit prieteni. Îi plăcea să mă tachineze că beau, dar o făcea doar când era „parfumat”

...

UNUI PICTOR ABSTRAȚIONIST

Ai pictură la „Apollo”
Și probabil e divină
Din moment ce de acolo,
Iese lumea și se-nchină!
(Alexandru CLENCIU)

...

George CORBU

L-am cunoscut ceva mai târziu, când a devenit Președinte UER, adică după moartea lui Mircea TRIFU. Deși ne-am mai înțepat reciproc, totul e bine când se termină cu bine. Ca o amintire hazlie. Eram la Viseu de Sus la festival, pe punctul de a porni spre casă, aduși cu automobilul personal de Laurențiu GHIȚĂ. Ca să nu facem setea pe drum, inimosul Lucian PERȚA ne-a pus în traistă un kil de ginars și ca să nu facem foamea, câte o cană de zamă de burtă. Nu știu unde i-a fost mintea destul că după vreo oră, Corbu (ca de obicei) a adormit și și-a pus burta pe genunchi. Adică ciorba de burtă. Am râs cu toții, chiar și dl Corbu râdea, dar nu cu râsul lui.

...

UNUIA CARE PRIMEȘTE

Copleșindu-l neînvințit
Zace-aici sub lăstăriș;
I-a fost lungă suferința...
Cât o zi...fără bacșiș!
(George CORBU)

...

Mircea DINESCU

...

Doctorul avea personalitate. L-am cunoscut la Brăila. Un om extrem de corect și exigent. Cred că am fost printre pușinii care au scăpat de lănciile lui, ba mai mult, mi-a fost „avocat” când revista EPIGRAMA mă cam neglija. Un bun mânuitor de stetoscop și condei.

...

FOSTULUI MEU ȘEF

A răposat la datorie
Și subalternii sunt în doliu...
A fost o-ntreagă tragedie,
Să-i scoată dinții din fotoliu.
(Mircea DINESCU)

...

Nicolae GHIȚESCU

...

Un moldovean-bucureștean hâtru care provoca ilaritate și doar prin înfățișarea lui „herculiană” Dialogurile lui scenice cu Sandu CLENCIU, marele lui prieten, făceau deliciul festivalurilor. Ultima dată a venit la Brașov cu un picior în groapă După câteva luni s-a dus la stele. Și cu EL am fost bun prieten. Când venea la Brașov, prima lui întrebare era: “Bunduri e treaz?”

...

AFORISM

Din zori în noapte, tot o apă
Și-n restul zilelor, la fel,
Aleargă omul către groapă,
De iese sufletul din el,
(Nicolae GHIȚESCU)

...

Mircea IONESCU Quintus

...

...L-am cunoscut personal în anul 1988 la Brăila unde a fost una dintre întâlnirile de primă mărime, într-o perioadă neagră a României. Era un pensionar ca oricare altul, dar cunoscut prin epigramele sale de o înaltă ținută intelectuală. Unde era Quintus se făcea liniște. Din respect, firește. L-am întâlnit la Mizil după ce a bătut suta de ani și din fericire (pentru mine), m-a recunoscut și am dat mâna cu el pentru ultima dată. După ce voi împlini și eu o sută de ani, cu siguranță ne vom reîntâlni.

În data de 7 nov 1989, cu puțin timp înainte de revoluție, ne întorceam de la Timișoara unde regretatul Ionel IACOB Bencei ne-a pus merinde pe tren celor 7 epigramiști călători, o sticlă de răchie și o chilă de brânză telemea. După o oră am împărțit brânza în șapte (răchia în trei) iar Mircea IONESCU Quintus a zis: „Porția mea de telemea (rimă total involuntară) o voi duce soției”. După nici trei ani, urma să fie Ministru al Justiției.

...

PROSTIA

În universul nostru strimt,
Plin de virtuți și de ocară,
Prostia este o povară,
Pe care cei ce-o duc n-o simt.
(Mircea IONESCU Quintus)

...

Giuseppe NAVARRA

...

...Un bun român cu rădăcini italiene, unul dintre cei mai cunoscuți publiciști de epigramă din anii 70. L-am cunoscut tot la Brăila 1988 unde el a fost în juriu, iar eu premiat. La cina festivă, cu un stavrid și trei cartofi, Navarra l-a întrebat pe Mircea TRIFU: „Cine-i Bunduri, ăsta?”. Eu eram vizavi la masă și m-am înroșit ca o fată mare. În vizită la Fabrica de Confecții, unde secretarul de partid ne-a tratat cu o bere la două persoane, Navarra a zis:” Mai bine ne dădea o cămașă la patru persoane!” După nici patru luni a plecat la stele, la nici 50 de ani.

...

INSCRIȚIE PE MORMÂNTUL UNUI ȘMECHER

Aici mi-s eu, gagișucar,
Coțcar ceva, de n-am cuvinte,
Cel mai a-ntâia miștocar...
Să moară ăla care minte!
(Giuseppe NAVARRA)

...

Nicolae PETRESCU

...

...Ne-am cunoscut la Brașov în decembrie 1988 la primul nostru festival de sub Tâmpa. Nic PETRESCU nu scotea o vorbă fără să producă ilaritate. Mare epigramist, dar și el un strălucit cârcotaș. Toată viața lui s-a luptat cu prostia, dar nu a reușit s-o învingă.

Festivalul din Braşov finalizându-se duminică spre seară și Nic PETRESC neavând cu ce să se întoarcă la Pitești, l-am cazat la mine acasă. Luni dimineața când am ieșit din bloc spre a-l conduce la autogară, ninge ca-n basme. I-am zis:” Uite ce frumos ninge la Braşov!” La care el mi-a răspuns sec: „Treaba voastră!” A plecat și el cu câteva luni în urmă.

...

IDILĂ STRĂMOȘEASCĂ

Insinuantă, în iatac,
Impresie să facă,
Ea zise-admirativ: - Ce dac!
El zise calm: - Ce dacă!?
(Nicolae PETRESCU)

...

Mircea TRIFU

...

...Un Zeus al epigramei românești. Tatăl meu spiritual. Mă plăcea al naibii, dar nici nu ezita să mă articuleze când greșeam. Un tip impozant de doi metri, un hâtru despe care un mucalit a zis: „Trifu, când e serios glumește, când glumește-i serios!” Avea el ceva cu antitalentele, nu dau nume, și acestea nu ezitau să umble la originea lui. Ierta, dar nu uita.

La cina festivă fiind , la restaurantul Postăvaru, sub Tâmpa, i-am făcut următorul catren:

...

CU TELECABINA

Eu nu știu cine poartă vina,
Dar dacă iei telecabina,
Să știi că a crescut tarifu'
Din Postăvaru...pân'la Trifu!
(Nae BUNDURI)

...

RĂSPUNS, după nici un minut

...

Prezint și eu, ca să se știe:
De vrei să faci economie,
Alege calea scurtăturii,
Coboară deci...înspre Bunduri!
(Mircea TRIFU)

...

George ZARAFU

...

Cine nu l-a cunoscut pe Zarafu? Vorba mucalitului: De la ăl cu țâța-n gură, pân'la ăl cu barbă sură”. A început să scrie epigramă pentru copii și a editat sute de volume. Îi plăcea al naibii să colinde pe la festivaluri mai ales în Ardeal, unde se mânca cel mai bine. Prin 1991, din „greșeală”, a venit în Braşov cu o zi înainte. Cum niciun concitadin de-al meu nu s-a oferit să-l cazeze, a căzut pe mine. Eram începător în căsnicie și cum nu puteam să-l culc între mine și nevastă-mea, l-am cazat într-o cameră în care era doar un

pat iar lângă, o farfurioară în care să-ți pui halba de bere de peste noapte, Dimineața, Zarafu mi-a zis, citez: „Nae dragă, îmi place de tine! Nu ai în casă nicio carte, dar ești plin de sticle goale!”

...

UNUI INSTRUMENTIST

La volan când a urcat,

Soarta-i fu ironică:

La Ploiești avea Fiat,

La Bușteni...armonică!

(George ZARAFU)

...

Text de Nae BUNDURI

Va urma